

Vlaams
Parlement

stuk **1193** (2010-2011) – Nr. 2
ingediend op 8 mei 2012 (2011-2012)

Voorstel van resolutie

van de dames Marijke Dillen en Gerda Van Steenberge
en de heren Felix Strackx en Erik Tack

betreffende de aanpak van de problematiek
van myalgische encephalomyelitis (ME)
of het chronischevermoeidheidssyndroom (CVS)

Verslag

namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid,
Gezin en Armoedebeleid
uitgebracht door mevrouw Mieke Vogels

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Tom Dehaene.

Vaste leden:

de heer Tom Dehaene, de dames Cindy Franssen, Vera Jans, Katrien Schryvers;
mevrouw Marijke Dillen, de heren Felix Strackx, Erik Tack;
de heer Peter Gysbrechts, mevrouw Vera Van der Borgh;
de dames Mia De Vits, Else De Wachter;
de dames Lies Jans, Helga Stevens;
mevrouw Ulla Werbrouck;
mevrouw Mieke Vogels.

Plaatsvervangers:

de dames Sonja Claes, Griet Coppé, Kathleen Helsen, Tinne Rombouts;
de dames Gerda Van Steenberge, Linda Vissers, de heer Wim Wienen;
de dames Gwenny De Vroe, Lydia Peeters;
mevrouw Güler Turan, de heer Bart Van Malderen;
de dames Danielle Godderis-T'Jonck, Goedele Vermeiren;
de heer Jurgen Verstrepen;
de heer Bart Caron.

Stukken in het dossier:

1193 (2010-2011) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebeleid besprak het voorstel van resolutie betreffende de aanpak van de problematiek van myalgische encephalomyelitis (ME) of het chronischevermoeidheidssyndroom (CVS) tijdens haar vergadering van 24 april 2012.

1. Toelichting door mevrouw Marijke Dillen

Mevrouw *Marijke Dillen* zegt dat CVS in de loop van de vorige zittingsperiode uitvoerig is behandeld, onder meer naar aanleiding van een verzoekschrift over de behandeling van CVS-patiënten (*Parl. St. Vl. Parl. 2004-05, nr. 226/1*). Over dit verzoekschrift werd een hoorzitting georganiseerd (*Parl. St. Vl. Parl. 2004-05, nr. 226/2*).

CVS is een ernstige ziekte, maar wie eraan lijdt kan maar op weinig begrip rekenen, ook al heeft de Wereldgezondheidsorganisatie CVS al in 1969 officieel erkend. CVS wordt vaak omschreven als een vage aandoening, maar wie ermee geconfronteerd wordt, lijdt aan inspanningsintolerantie en immuuniteitsstoornis, en is voortdurend uitgeput. Volgens officiële schattingen is 1 op 250 inwoners en 1 op 2000 kinderen CVS-patiënt.

In 2002 zijn vijf federale referentiecentra opgestart. Na een negatieve evaluatie en vanwege financiële redenen worden ze inmiddels niet langer gefinancierd door het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (RIZIV). Met haar voorstel van resolutie wil mevrouw Marijke Dillen dat een aantal initiatieven wordt genomen op Vlaams niveau. Ze vraagt de Vlaamse Regering deze problematiek ernstig te nemen en enkele concrete stappen te ondernemen. Afsluitend wijst de spreker op de federale initiatieven ter zake.

2. Bespreking

Mevrouw *Mieke Vogels* benadrukt het belang van dit voorstel van resolutie. CVS is slachtoffer van een te ver doorgeslagen evidencebased geneeskunde. Omdat CVS niet past in dat sjabloon, krijgt het onvoldoende aandacht. Het Federaal Kenniscentrum voor Gezondheidszorg heeft een negatief advies uitgebracht over de werking van de referentiecentra, die een doorn in het oog zijn van de klassiek geschoolde artsen. Artsen en specialisten weigeren CVS ernstig te nemen waardoor er weinig onderzoek naar gebeurt.

Artsen die wel bezorgd zijn om CVS-patiënten wijzen op de aanwezigheid van bepaalde stoffen in het lichaam van CVS-patiënten. Verder onderzoek zou kunnen uitmaken of CVS veroorzaakt wordt door milieukundige factoren. Dit voorstel van resolutie is belangrijk voor CVS-patiënten omdat het hen duidelijk maakt dat de politiek met hen begaan is en hun probleem wel ernstig neemt.

Mevrouw *Cindy Franssen* twijfelt niet aan de ernst van CVS, een aandoening waarover nog veel onduidelijkheid heerst. Hoewel het voorstel van resolutie een aantal terechte bezorgdheden bevat, zal ze het niet goedkeuren omdat dit een aangelegenheid is die op federaal niveau thuishoort. Zo wijst ze erop dat ook het debat over de referentiecentra op federaal niveau thuishoort.

Mevrouw *Mia De Vits* zegt dat in dit voorstel van resolutie geen rekening wordt gehouden met de bevoegdheidsverdeling. Ze kan zich evenmin vinden in het onderscheid dat wordt gemaakt tussen diagnose, opleiding en behandeling. Om die redenen kan ze het voorstel van resolutie niet goedkeuren.

Ze verwijst naar haar schriftelijke vraag nr. 337 van 22 maart 2012 aan minister Vandeuren over de beslissing van het RIZIV om een einde te stellen aan de financiering van de CVS-referentiecentra. Ze legt in haar schriftelijke vraag een verband met de aanbevelingen van de Conferentie Eerstelijnsgezondheidszorg van december 2010. In zijn antwoord kondigt minister Vandeuren de oprichting aan van een werkgroep binnen het

Samenwerkingsplatform Eerstelijnsgezondheidszorg voor de chronische aandoeningen en de samenwerking tussen patiënt, mantelzorger, welzijns- en gezondheidsactoren. De minister wijst er ook op dat er geen aanknopingspunten zijn voor een preventiebeleid vanwege de onduidelijkheid over het ontstaan van CVS.

De heer *Peter Gysbrechts* beaamt dat dit voorstel van resolutie in wezen op het federale niveau thuishoort. In het voorstel van resolutie wordt bijvoorbeeld verwezen naar ziekenhuisbedden. Op Vlaams niveau zou men kunnen nadenken over een betere ondersteuning voor CVS-patiënten. Voorts kan minister Vandeuren gevraagd worden wat de houding is van de diensten voor gezinszorg wanneer ze – vaak als eerste dienst – bevraagd worden door CVS-patiënten. Op Vlaams niveau kan eveneens worden nagedacht over de geboden steun aan de doelgroep. Hij twijfelt aan het nut van een campagne om CVS onder de aandacht te brengen van de huisarts. Afsluitend zegt de spreker dat hij zich zal onthouden.

Mevrouw *Helga Stevens* zegt dat dit thema op federaal niveau thuishoort.

Mevrouw *Marijke Dillen* antwoordt dat ze in haar voorstel van resolutie duidelijk aangeeft voor welke aangelegenheden het federale niveau bevoegd is. Ze maakte zich voorts geen illusies en had verwacht dat het voorstel van resolutie niet zou worden goedgekeurd. Ze nodigt CD&V daarom uit zelf een initiatief te nemen. Niet wie het initiatief neemt is belangrijk, wel dat terechte bekommernissen de aandacht krijgen die ze verdienen.

Mevrouw *Cindy Franssen* zegt dat ze zich strikt aan de bevoegdheidsverdeling houdt. Het voorstel van resolutie verwijst naar talrijke federale bevoegdheden. Zij van haar kant drukt de hoop uit dat het Vlaams Belang haar voorstel van resolutie betreffende het chronisch vermoeidheid syndroom of myalgische encefalomyelitis (*Parl. St. Senaat 2011-12, nr. 5-1292/1*) zal steunen in de Senaat. Mevrouw *Marijke Dillen* wijst haar erop dat het Vlaams Belang op federaal niveau ook een initiatief heeft genomen: het voorstel van resolutie betreffende de problematiek van het chronischevermoeidheidssyndroom (*Parl. St. Senaat 2011-12, nr. 5-615/1*).

3. Stemming

Het voorstel van resolutie wordt met 2 stemmen tegen 6 bij 2 onthoudingen niet aangenomen.

Tom DEHAENE,
voorzitter,

Mieke VOGELS,
verslaggever